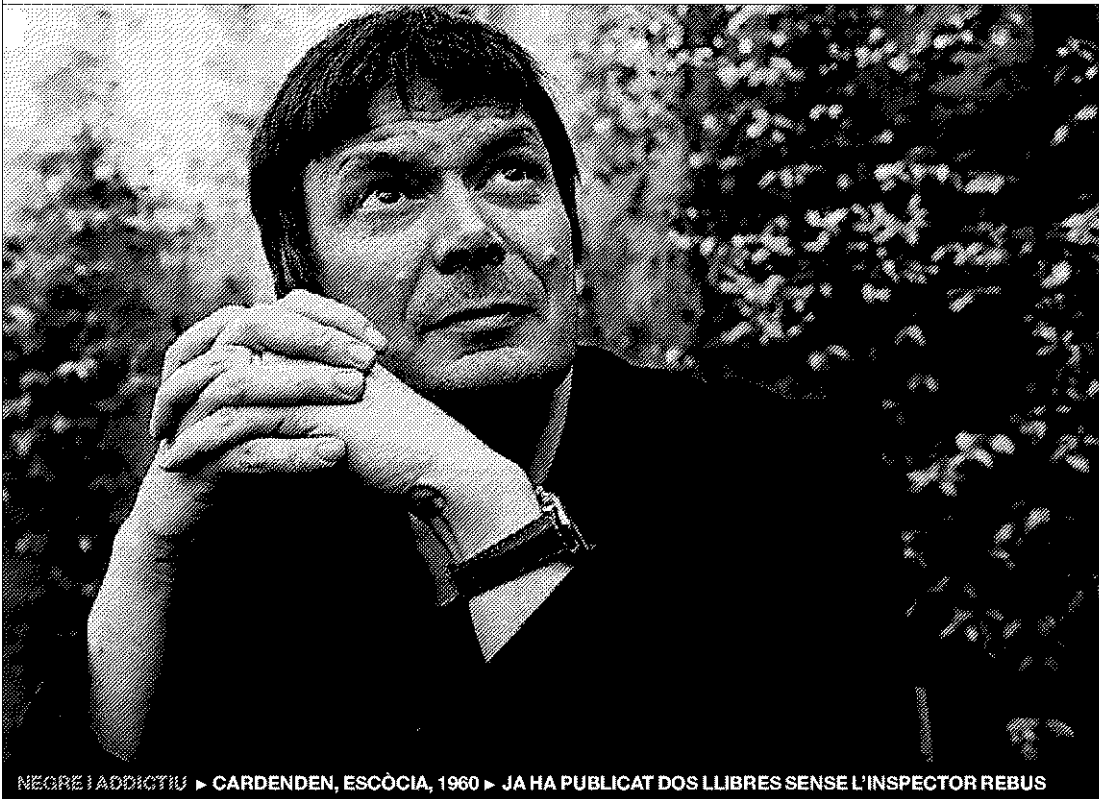

Ian Rankin Escriptor → PREMI CARVALHO DE NOVEL·LA NEGRA

«Els lectors desitgen submergir-se en un món»

JOAN PUIG

NEGRE I ADDICTIU ► CARDENDEN, ESCÒCIA, 1960 ► JA HA PUBLICAT DOS LLIBRES SENSE L'INSPECTOR REBUS

La setmana BCNegra es va tancar amb èxit de públic. I recordant que no només la novel·la negra sueca mou passions.

ERNEST ALÓS
BARCELONA

–¿La relació entre l'autor de novel·la negra i el seu personatge és especial?

–Sí. Són antiherois solitaris, que creen les seves regles, lluiten amb els seus dimonis i tenen existència pròpia. En el cas de Rebus, en el primer llibre només era un mitjà per explicar una història. Vaig trigar a adonar-me que volia saber més d'ell i compartir un llarg camí.

–Li demanen que ressusciti el seu

personatge, l'inspector Rebus, vostè parla d'ell com si existís... ¿No és incòmoda aquesta dependència?

–Un altre escriptor d'Edimburg també va tenir problemes amb el seu personatge. Arthur Conan Doyle va matar Sherlock Holmes per escriure llibres de ciència-ficció. Els lectors es van queixar, els editors li van oferir diners... i quan va tornar les seves històries ja no eren tan bones. No necessito Rebus, només el faré tornar quan em serveixi per narrar una història. De fet crec que els lectors no només volen Rebus. El meu primer llibre després del seu adéu, *Puertas abiertas*, va ser número u al Regne Unit.

–El va escriure com un serial per a *The New York Times*. ¿Com va ser l'experiència?

–Havien de ser capítols de 2.500 paraules, no gaire complicats i amb un

«Rowling és lectora de novel·la negra. Els seus llibres tenen l'estructura de les novel·les de misteri»

bon final cada setmana. Em va resultar difícil estar subjecte a aquestes limitacions. Al convertir aquestes 100 pàgines en un llibre de 300 vaig poder donar més complexitat als personatges i la trama.

–¿Internet acabarà exigint productes així, per entregues, més breus...?

–No. Jo crec precisament que els llibres s'estan fent més llargs perquè la tecnologia ha fet més fàcil escriure pàgines i pàgines.

–¿Però no desborden el lector, que ara té menys temps per llegir i més distraccions?

–No. Miri Stieg Larsson. Els lectors volen històries en què es puguin submergir. Com més llarg és el llibre, més temps poden submergir-se en aquest món.

–*Puertas abiertas* és divertit. Té un aire de comèdia dels 50, ¿no?

–De les comèdies dels estudis Ealing, amb Alec Guinness, que m'encanten. Com *Oro en barras*, amb aquests dolents amateurs que tenen problemes amb bandes de veritat... També *Un treball a Itàlia*, *Ocean's Eleven*... Havia de ser el guió per a una pel·lícula amb totes les estrelles del cine escocès. El vell professor d'art havia de ser Sean Connery, el milionari avorrit, Ewan McGregor.

–¿L'etiqueta de *Tartan noir* per a la novel·la negra escocesa li agrada?

–Me la vaig inventar jo.

–Vaja. ¿No va ser James Ellroy?

–Sempre hi ha hagut una confusió amb això. La vaig utilitzar per descriure-li els meus llibres: novel·les sobre crims urbans a Escòcia, influenciades per la novel·la negra nord-americana i la literatura escocesa però no per les novel·les detectivesques angleses. Després em va dedicar un llibre: *Al rei del Tartan noir*. Però la idea va ser meua.

–¿Va dir una vegada que la seva amiga J. K. Rowling estava escrivint novel·la negra, oi?

–Es va malinterpretar. Vaig dir que no m'estranyaria, perquè és una gran lectora de novel·la negra. De fet, els seus llibres, en el fons, reproduïen l'estructura de les clàssiques novel·les angleses de misteri. Però ara està escrivint una enciclopèdia de Harry Potter. L'última vegada que la vaig veure en un pub d'Edimburg estava dibuixant l'arbre genealògic d'un personatge de la sèrie. ≡